

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1959-1960.

15 MARS 1960.

PROJET DE LOI

instaurant le salaire hebdomadaire garanti.

AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. JANSSENS.

Art. 13.

Supprimer le second alinéa de cet article.

JUSTIFICATION.

Cet amendement a pour objet de donner aux petites et moyennes entreprises la garantie qu'elles ne seront pas, dans un avenir plus ou moins proche, chargées du paiement du salaire hebdomadaire garanti.

Art. 14.

« In fine » de cet article ajouter un 4e alinéa libellé comme suit :

« Les avantages prévus au présent article seront alloués aux travailleurs occupés dans les entreprises exclues du champ d'application de la loi, en vertu de l'article 13, à l'intervention de l'organisme d'assurance maladie-invalidité auquel ils sont affiliés, suivant les modalités d'exécution arrêtées par le Roi. »

JUSTIFICATION.

Cet amendement a pour objet de mettre à charge de l'assurance maladie-invalidité le paiement du salaire hebdomadaire garanti en faveur des ouvriers des petites et moyennes entreprises.

D'après les chiffres officiels, ceci représenterait une dépense de 60 à 65 millions. Le F. N. A. M. I. serait pas contre déchargé, toujours selon les chiffres officiels, de 300 millions d'interventions en ce qui concerne les ouvriers des grandes entreprises.

Il disposerait donc largement des moyens financiers nécessaires pour intervenir en faveur des petites entreprises.

En fin de compte, il y aurait encore un boni de 240 millions.

Voir :

414 (1959-1960) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 et 3 : Amendements.

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1959-1960.

15 MAART 1960.

WETSONTWERP

tot invoering van het gewaarborgd weekloon.

AMENDEMENTEN

VOORGESTEED DOOR HEER JANSSENS.

Art. 13.

Lid 2 van dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING.

Dit amendement strekt ertoe, aan de kleine en middelgrote bedrijven de zekerheid te geven dat zij niet, in een min of meer nabije toekomst, zullen worden belast met de betaling van het gewaarborgde weekloon.

Art. 14.

« In fine » van dit artikel een vierde lid toevoegen, dat luidt als volgt :

« De voordelen waarvan in dit artikel sprake is, worden aan de arbeiders, werkend in de ondernemingen die krachtnaam artikel 13 buiten het toepassingsgebied van de wet vallen, door de instelling voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, waarbij zij zijn aangesloten, toegekend, volgens de door de Koning bepaalde uitvoeringsmodaliteiten. »

VERANTWOORDING.

Dit amendement strekt ertoe, de betaling van het gewaarborgd weekloon aan de arbeiders van de kleine en middelgrote bedrijven ten laste te leggen van de verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Volgens de officiële cijfers betekent dit een uitgave van 60 à 65 miljoen. Het R. V. Z. I. zou daarentegen, steeds volgens de officiële cijfers, worden ontlast van de betaling van 300 miljoen aan uitkeringen voor de arbeiders van de grote ondernemingen.

Het zou derhalve ruimschoots over de nodige geldmiddelen beschikken om een tegemoetkoming te verlenen ten gunste van de kleine bedrijven.

Uiteindelijk zou er dan nog een batig saldo van 240 miljoen over blijven.

Zie :

414 (1959-1960) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 en 3 : Amendementen.

Art. 19.**Supprimer le littera c) de cet article.****JUSTIFICATION.**

Mêmes raisons que pour la suppression du second alinéa de l'article 13.

Art. 19.**Littera c) van dit artikel weglaten.****VERANTWOORDING.**

Zelfde verantwoording als voor de weglating van lid 2 van artikel 13.

Ch. JANSSENS.
